

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

DE INADMISIBILITATE

a sesizării nr. 263g/2021

privind excepția de neconstituționalitate a
articolelor 134¹² și 264¹ alin. (1) din Codul penal și a punctelor 21, 22,
25 lit. h) și 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică
și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009
(*starea de ebrietate provocată de droguri și/sau alte substanțe cu efecte
similare*)

CHIȘINĂU

22 martie 2022

Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Gheorghe Reniță, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 30 noiembrie 2021,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând la 22 martie 2022, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 134¹² și 264¹ alin. (1) din Codul penal și a punctelor 21, 22, 25 lit. h) și 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, ridicată de dl Victor Coda, parte în dosarul nr. 1-676/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

2. Sesizarea a fost trimisă de dl judecător Radu Grecu de la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, pe baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, se află cauza penală de învinuire a dlui Victor Coda de comiterea infracțiunilor prevăzute la articolul 179 alin. (1) [*violarea de domiciliu*], 201¹ alin. (2) lit. c) [*violența în familie*], 264¹ alin. (1) și (3) [*conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe*], 287 alin. (1) [*huliganismul*] din Codul penal.

4. La 5 noiembrie 2021, dl Victor Coda a ridicat excepția de neconstituționalitate a articolelor 134¹² și 264¹ alin. (1) din Codul penal și a punctelor 21, 22, 25 lit. h) și 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

5. Printr-o încheiere din 18 noiembrie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a trimis sesizarea la Curtea Constituțională, în vederea soluționării acesteia.

B. Legislația pertinentă

6. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 1 Statul Republica Moldova

„[...]”

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.”

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

„Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.”

Articolul 20 Accesul liber la justiție

„(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”

Articolul 21 Prezumția nevinovăției

„Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.”

Articolul 23 Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„[...]”

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 54 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

7. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, sunt următoarele:

Articolul 134¹²
Starea de ebrietate

„(1) Prin stare de ebrietate se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, **droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.**

(2) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad minim se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,3 mg/l.

(3) Prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.”

Articolul 264¹

Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

„(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat **sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare**

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

[...]”

8. Prevederile relevante ale Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, sunt următoarele:

„[...]”

21. **În cazul în care în urma examinării medicale se stabilește stare de ebrietate, recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie.**

22. **Determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței drogurilor, a altor substanțe psihotrope sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie și în cazul când există divergențe între rezultatul testării alcoolscopice și concluzia examinării medicale.**

[...]”

25. Concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei se înregistrează în procesul-verbal după cum urmează:

- a) treaz;
- b) consum de alcool, treaz;
- c) consecințele consumului de alcool, treaz;
- d) stare de ebrietate alcoolică cu grad minim;
- e) stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat;
- f) consecințele consumului produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, treaz;
- g) stare de ebrietate provocată de produsele ori substanțele stupefiante sau de medicamente cu efecte similare acestora (concluzia se stabilește la depistarea în timpul consumului acestora, în cazul în care persoana comunică ce a consumat ori la efectuarea probei la determinarea drogurilor în probele biologice) și manifestărilor clinice corespunzătoare;
- h) stare de ebrietate provocată de substanțe ce provoacă turmentare (concluzia fiind provizorie și se definitivează în conformitate cu rezultatele de laborator a probelor prelevate (sânge, salivă, urina pe parcursul a 3 zile);**

[...]

36. Divergențele apărute între cele două concluzii ale examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, precum și toate litigiile ce țin de această examinare se soluționează, la cererea persoanei sau a organului interesat, de Comisia de control a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei din cadrul Ministerului Sănătății.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

9. Autorul excepției de neconstituționalitate a notat că norma penală în baza căruia este judecat [articolul 264¹ alin. (1) din Codul penal] este imprecisă. Ea ar lăsa o marjă discreționară largă autorităților, deoarece Codul penal nu conține un clasificator al gradelor de ebrietate narcotică și nu prevede o procedură clară și previzibilă de testare a persoanei în vederea stabilirii stării de ebrietate narcotică în timpul conducerii mijlocului de transport.

10. De asemenea, în opinia autorului excepției, legea nu impune obligativitatea testării biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate narcotică în ipoteza în care rezultatele preliminare arată lipsa stării de ebrietate narcotică sau în care nu există indicatori ai unui comportament asemănător efectelor produse de consumul produselor sau substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora. Legea lasă aprecierea oportunității efectuării testării biologice la discreția organelor de aplicare a normelor de drept.

11. Totodată, autorul excepției afirmă că în cazul unor divergențe dintre rezultatele preliminare și cele ulterioare (*i.e.* de laborator) nu este clar care probă urmează a fi pusă la baza încadrării juridice a faptei.

12. Autorul excepției mai afirmă că punctul 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 (potrivit căruia „Divergențele apărute între cele două concluzii ale examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, precum și toate litigiile ce țin de această examinare se soluționează, la cererea persoanei sau a organului interesat, de Comisia de control a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei din cadrul Ministerului Sănătății”), instituie o procedură nejustificată și disproporționată.

13. Potrivit autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3), 7, 20 alin. (2), 21, 23 alin. (2) și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul penal, ține de competența Curții Constituționale.

16. De asemenea, Curtea reține că, în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității hotărârilor Guvernului ține de competența Curții Constituționale. Totodată, hotărârile Guvernului se supun și controlului de legalitate, care ține de competența instanțelor de judecată. Așadar, atunci când din argumentele autorului sesizării decurge că se solicită, de fapt, un control de legalitate al unei hotărâri a Guvernului (*e.g.*, se afirmă că hotărârea Guvernului contravine unei legi) și nu unul de constituționalitate, Curtea Constituțională declară sesizarea inadmisibilă (a se vedea DCC nr. 171 din 4 noiembrie 2021, § 13 și jurisprudența citată acolo). Dimpotrivă, Curtea este competentă să verifice constituționalitatea hotărârilor de Guvern, dacă criticile de neconstituționalitate se raportează la încălcarea vreunei prevederi constituționale (*ibidem*).

17. În această cauză, autorul excepției a prezentat critici care se raportează la pretinsa încălcare a unor articole din Constituție. Prin urmare, Curtea este competentă să examineze constituționalitatea prevederilor din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, prin raportare la articole invocate din Constituție.

18. Curtea observă că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte în proces. Astfel, sesizarea este formulată de subiectul căruia i s-a conferit acest drept în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost

interpretat acesta în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă articolele 134¹² și 264¹ alin. (1) din Codul penal. Primul articol definește noțiunile de „stare de ebrietate” (*i.e.*, starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare), „stare de ebrietate alcoolică cu grad minim” (*i.e.*, starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,3 până la 0,5 g/l sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,15 până la 0,3 mg/l) și „stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat” (*i.e.*, starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult). Al doilea articol stabilește răspunderea penală pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

20. De asemenea, mai sunt obiect al excepției de neconstituționalitate punctele 21, 22, 25 lit. h) și 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 (conținutul acestora a fost redat *supra* la § 8).

21. Prevederile articolelor 134¹² și 264¹ alin. (1) din Codul penal și unele dispoziții din punctul 21 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei au mai fost contestate anterior în fața Curții Constituționale, însă din perspectiva altor critici de neconstituționalitate.

22. Totodată, prevederile punctelor 22, 25 lit. h) și 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei nu au mai constituit anterior obiect al controlului de constituționalitate.

23. În continuare, Curtea reține că o condiție obligatorie pentru formularea excepției de neconstituționalitate o reprezintă aplicabilitatea prevederilor contestate în cauza în care a fost ridicată excepția (a se vedea punctul 1 din dispozitivul HCC nr. 2 din 9 februarie 2016).

24. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză în care persoana este acuzată, între altele, de comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante. Prin urmare, Curtea admite că prevederile contestate pot fi aplicate de către instanța în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

25. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența a cel puțin unui drept garantat de Constituție (a se vedea DCC nr. 44 din 1 aprilie 2021, § 20; DCC nr. 78 din 3 iunie 2021, § 17).

26. Autorul sesizării susține că prevederile contestate contravin articolelor 1 alin. (3) [*preeminența dreptului*], 7 [*Constituția, Lege*

Supremă], 20 alin. (2) [*accesul liber la justiție*], 21 [*prezumția nevinovăției*], 23 alin. (2) [*calitatea legii*] și 54 [*restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*] din Constituție.

27. Potrivit articolelor 24 alin. (2) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 39 din Codul jurisdicției constituționale, sesizarea trebuie să fie motivată. Această condiție nu este îndeplinită în raport cu articolele 7, 20 alin. (2), 21 și 54 din Constituție.

28. În situații similare, Curtea a respins ca inadmisibile sesizările formulate, precizând că simpla trimitere la un text din Constituție, fără explicarea pretensei neconformități cu acesta a prevederilor legale contestate, nu echivalează cu un argument (a se vedea DCC nr. 46 din 1 aprilie 2021, § 17 și jurisprudența citată acolo).

29. Dacă ar proceda la examinarea fondului sesizărilor formulate de o asemenea manieră, Curtea Constituțională s-ar substitui autorilor lor în invocarea argumentelor de neconstituționalitate, fapt care ar echivala cu un control din oficiu (a se vedea HCC nr. 12 din 6 aprilie 2021, § 32).

30. Curtea observă că argumentul principal al autorului sesizării se referă la pretinsa neclaritate și imprevizibilitate a normelor contestate.

31. Curtea reamintește că preeminența dreptului presupune, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. În special în materie penală, dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează principiul legalității incriminării și a pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*).

32. Pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat în mod clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și fără pasaje obscure. În special în materie penală, legislatorul trebuie să fie precis, clar și coerent, așa cum o impune principiul legalității incriminării și a pedepsei, garantat de articolul 22 din Constituție și de articolul 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (HCC nr. 39 din 21 decembrie 2021, § 21 și jurisprudența citată acolo).

33. Totodată, Curtea notează că și articolul 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legislator a unor legi accesibile, clare și previzibile (*ibidem*, § 39).

34. Așadar, standardul calității legii penale substanțiale este garantat de articolele 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 39 din 21 decembrie 2021, § 55).

35. Deși autorul sesizării nu a invocat articolul 22 din Constituție, totuși, acesta a afirmat că norma penală pe baza căreia este judecat ar fi neclară și imprevizibilă. În particular, autorul sesizării pune problema lipsei unui clasificator al gradelor stării de ebrietate produsă de droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare, așa cum există pentru starea de ebrietate produsă de alcool.

36. Din această perspectivă, Curtea constată că articolul 264¹ alin. (1) din Codul penal incriminează conducerea mijlocului de transport de către

o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

37. În același timp, articolul 134¹² din Codul penal distinge între „stare de ebrietate alcoolică cu grad minim” [alin. (2)] și „stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat” [alin. (3)].

38. În acest context, Curtea constată că răspunderea penală se aplică pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Dacă starea de ebrietate produsă de alcool nu atinge gradul avansat, atunci se aplică răspunderea contravențională (articolul 233 din Codul contravențional).

39. Curtea observă că legea penală nu conține „grade” care ar diferenția starea de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare. Totuși, acest fapt nu reclamă o problemă de constituționalitate.

40. În acest sens, potrivit articolului 72 alin.(3) lit.n) din Constituție, Parlamentul are competența exclusivă de a reglementa prin lege organică infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora. În virtutea acestei prevederi constituționale, legislatorul este liber să aprecieze, pe lângă pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă (a se vedea, *mutatis mutandis*, DCC nr. 186 din 25 noiembrie 2021, § 28).

41. Așadar, Parlamentul a incriminat, bazându-se pe rațiuni de politică penală, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare **fără a face vreo distincție între substanțele care provoacă această stare și fără a fi legată de intensitatea stării în discuție**. Aceste din urmă aspecte nu au relevanță la încadrarea juridică a faptei. Ele pot fi avute în vedere de instanța de judecată la individualizarea pedepsei.

42. Cu privire la procedura de testare a persoanei în vederea stabilirii stării de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare în timpul conducerii mijlocului de transport, Curtea constată că aceasta este descrisă în Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, precum și în actele normative ale Ministerului Sănătății ce au drept scop determinarea și evaluarea stării de ebrietate a persoanei examinate.

43. Cu privire la puterea discreționară a organelor de aplicare a normelor de drept de a aprecia oportunitatea efectuării testării biologice, Curtea reține că punctul 21 din Regulamentul prenotat prevede că „în cazul în care în urma examinării medicale se stabilește stare de ebrietate, **recoltarea probelor biologice pentru determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este**

obligatorie". Sub acest aspect, autorul sesizării nu a argumentat în ce ar consta neconstituționalitatea acestui punct din Regulament.

44. Cu privire la existența unor divergențe dintre rezultatele preliminare și cele ulterioare (*i.e.* de laborator) și, corelativ, problema aprecierii probelor, conform punctului 22 din Regulamentul în discuție, „determinarea concentrației alcoolului în sânge și a prezenței drogurilor, a altor substanțe psihotrope sau a medicamentelor cu efecte similare acestora în sânge și/sau urină este obligatorie și în cazul când există divergențe între rezultatul testării alcoolscoapice și concluzia examinării medicale”.

45. Totodată, punctul 36 din același Regulament prevede că „divergențele apărute între cele două concluzii ale examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, precum și toate litigiile ce țin de această examinare se soluționează, la cererea persoanei sau a organului interesat, de Comisia de control a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei din cadrul Ministerului Sănătății”.

46. În cele din urmă, Curtea reține că instanței de judecată îi revine sarcina de a aprecia care probe vor fi admisibile și puse la baza sentinței.

47. Cu privire la punctul 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoapică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și a naturii ei, Curtea mai reține că autorul excepției a afirmat că acest punct instituie o procedură nejustificată și disproporționată. Totuși, autorul sesizării nu a explicat în ce ar consta pretinsa procedură nejustificată și disproporționată și nici nu a făcut referire la vreun drept fundamental. De principiu, pentru a verifica caracterul just sau injust al unei măsuri și pentru a efectua testul de proporționalitate, trebuie să se constate că există o ingerință într-un drept fundamental și că această ingerință este prevăzută de lege. Sub acest aspect, autorul sesizării nu a demonstrat incidența unui drept fundamental.

48. În consecință, Curtea nu constată existența vreunei ingerințe în articolele 1 alin. (3) și 22, coroborate cu articolul 23 alin. (2) din Constituție.

49. Prin urmare, pe baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) literele a) și g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 134¹² și 264¹ alin. (1) din Codul penal și a punctelor 21, 22, 25 lit. h) și 36 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoapică și examinare medicală pentru stabilirea stării de

ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, ridicată de dl Victor Coda, parte în dosarul nr. 1-676/17, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 22 martie 2022
DCC nr. 30
Dosarul nr. 263g/2021*